

Lausunto lakiesitykseen (HE 241/2020 vp)

- Lakipaketti ei sisällä riittäviä kannusteita kustannusvaikuttavuuden kasvattamiseen, jotta palvelujen parantaminen ja menojen hillintä voisivat toteutua yhtä aikaa.
- Siirtää vastuuta menokurista valtiolle, joka kuitenkin joutuu lisäämään alueiden rahoitusta toteutuneen mukaan jälkikäteen.
- Sopii huonosti yhteen hyvinvointialueiden verotusoikeuden kanssa.
- Pyrkii vähentämään yksityisen tuotannon roolia, mutta palvelujen saatavuus jää siitä riippuvaiseksi enemmän kuin esitys antaa ymmärtää.
- Jättää käyttämättä mahdollisuuden integroida tuotantoa laajemmin.
- Aluejako ei toimi: suurten yksikkökustannusten ja pienten veropohjien alueet eivät kestä itsenäisinä.

- Ei ole selvää, miten painopisteen siirto ennaltaehkäisyyn ja perusterveydenhuoltoon toteutetaan.
- Lakipaketin taloudellisten vaikutusten arviointi ei mahdollinen, koska uudistuksen keskeisiä osia puuttuu:
 - Monikanavarahoituksen purkaminen
 - Hyvinvointialueiden verotusoikeus
 - Potilasdirektiivin mukainen rajalaki
- Työvoiman saatavuuskysymys on ratkaisematta:
 - Krooninen henkilökuntavaje tulee pahenemaan hoitotakuun ja väestön ikääntymisen myötä
 - Henkilöstön siirtyminen pois julkiselta sektorilta jatkuu
 - Johtamiseen liittyvät ongelmat eivät poistu